

maa betragtes som givet, at det ikke kan blive en fuldstændig Zoologia Danica, ligesom der har været nogen Tvivl om, hvorvidt der ikke i hele Værkets Plan er et lille Misforhold, som man bør komme bort fra, mellem disse Udbildninger; der have en ret videnskabelig Natur og den dertil knyttede populære Tekst. Men vi have anset det for meget tvivlsomt, om det vilde være rigtig at faaledes at gaa til nu straks i det kommende Finansaar at slaa en Bom for hele Bevillingen og her fasskætte, at det skulde være det sidste Bidrag, der ydes. Vi slutte os til Flertallet i Dnsket om, at der i en nær Fremtid maa blive givet Værket en passende Afslutning, men have ikke kunnet slutte os til det i Fordringen om, at det skulde ske i det kommende Finansaar. Jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, som fremkom fra den ærede Ordfører i Anledning af Vædringsforslaget under Nr. 137 om en Bevilling til uformuende aandsvage Børns Undervisning m. v. Dgsaa jeg tror, at man paa dette Omraade er kommen for vidt. Det viser sig efterhaanden, at det, man har tilstgittet, i Virkeligheden fører videre, end det naturligt kan og bør være Statens Opgave at gaa. Vi ere nu allerede, hvis det foreliggende Forslag bliver vedtaget, naaede op til en Bevilling af $\frac{1}{4}$ Million Kroner paa denne Konto, som for 15 Aar siden begyndte med 10,000 Kr. Saa naturligt man end kan finde det, at der fra Statens Side trædes hjælpende til over for den Slags aandsvage, som dog frembyde Mulighed for en Udvikling og en Opdragelse, der kan finde Sted i særlige Anstalter, lige saa tvivlsomt anser jeg det for at være, at der er Grund for Staten til at træde til paa den Maade, som nu er stet for at anbringe de desværre mange aandsvage Børn, som aldeles ikke kunne udvikles, i kostbare Anstalter. Finansudvalget havde i Efteraaret Vælstighed til at besøge den ny opbyggede Anstalt paa Ebberødgaard og se den hele Indretning, som vi fandt rosværdig i alle Maader. Men jeg, og jeg tror flere andre, modtog det Indtryk, at man dog vistnok her var kommen videre, end det var naturligt at gaa. Det anføres i den Beretning, der findes i det Særtryk af Illustreret Tidende, som er blevet meddelt her i Salen om Ebberødgaard Plejehjem, at Betalingen for hver Patient paa Arbejdsafdelingen er 400 Kr., men paa Afsyret derimod 600 Kr. Det vil sige, at netop for de aandsvage, hvor en Udvikling ikke er mulig, betales der 600 Kr. pr. Individ, hvilket omtrent er, hvad man maa regne, at en hel Arbejderfamilie paa Vandet aarlig maa nøjes med. Der er her vistnok

et Misforhold til Stede, og der er sikkert Grund til at overveje om det ikke vilde være naturligt ved mindre Tilskud til de paa-gældende Familier eller paa lignende Maade at hjælpe de aandsvage, som dog ikke lade sig udvikle og opdrage, og indskrænke Statens Forsjorg til dem, som der virkelig er Mulighed for at gøre til arbejdsdygtige Individider. Om den lille Bevilling paa 200 Kr. til Lønning til en Undenlærer ved en Skole paa Færøerne skal jeg blot bemærke, at Mindretallet finder det for smaat at nægte den, især da det synes, det er en Bevilling, som ikke vil kunne drage ret mange Konsekvenser efter sig, da der næppe er ret mange Skoler paa Færøerne, hvor Antallet af Børn naar op til Hundrede. — Jeg kommer dernæst til Bevillingerne til det kongelige Teater. Jeg kan i afstilligt slutte mig til, hvad der er blevet udtalt af den ærede Ordfører om Forholdene ved det kongelige Teater, men jeg tror rigtig nok, at den Stilling, Flertallet har indtaget over for disse Bevillinger i Aar ligesom i tidligere Aar, er lidet hensigtsmæssigt netop fra det Udgangspunkt, som den ærede Ordfører præciserede. Jeg sætter det Tilfælde — det er ganske vist i Øjeblikket kun et Tankeeksperiment — at der var Tale om at søge en Udløser for den nuværende Chef, lige over for hvem den ærede Ordfører udtalte Flertallets Misjornøjelse — hvad vilde saa enhver svare, til hvem Ministeren henvendte sig med det Budget i Haanden, som Flertallet opstiller? At det vilde være ganske umuligt for ham at gaa ind paa at overtage Ledelsen af det tgl. Teater paa de Konditioner. Det forekommer mig, at Flertallet netop ved det Budget, det opstiller, afskærer den Mulighed, som det ønsker skal forsøges. Forestillingsindtægten er foreflaaet forhøjet af Flertallet med 100,000 Kr. til 700,000 Kr. Dette Beløb er ganske vist i et enkelt Aar naaet, men dette kan dog saa lidet betragtes som det normale, at det endog maa siges at være noget, som kun under ganske ekstraordinært gunstige Forhold vil kunne naas. Derimod har Mindretallet foreflaaet Forestillingsindtægten forhøjet med 70,000 Kr. til 670,000 Kr. Det er 20,000 Kr. mindre end det faktiske Gennemsnit for Femaaaret 1876—80 og for Femaaaret 1881—85. Jeg udelader Aaret 1880—81, i hvilket Aar Teatret var lukket i en Del af Sæsonen. Gennemsnitsindtægten for dette Aaar — altsaa med Udelukkelse af det ene Aar — er 690,000 Kr., og der er altsaa Rimelighed i at vente og forudsætte som muligt, at der kan naas en Forestillingsindtægt, som naar op derimod; vi have skønnet at kunne sætte den til